דתנן לאמורי קדשים קליס כ׳ • פיסה דלא מייתי ריסא דתנן בסר קדשי קדשים שיצא זריקה דמיס רבי אליעזר אומר וכו׳ : **פיגול** • מפרש התם סברלתא בסר כך הרלתא פסול ומה הרלתא בסר מד שיקרבו כל מחיריו וכו׳ ומפא הגיסר לפרוטרים מחיין עליהם מקום מומאה שאינו מסורת השים ניסר לא ומיסר ליף מיטל ממנה : **קבעה** לחם בפיגול • כי בסר אלמא כגופיה דחיבתא דמי הכא נמי כיון דחכא ניסר בזריקה שלא לשמה נמנן לחם נמי כיון דכגופיה חכא דמי לא דלמא לחומרא אמרינן לקולא לא אמרינן : **ובהדר** מייליגא פליגי • אלחם קלי אכל לאחוריהן (לפי׳) כי לא הדר מייליגא פליגי וקן מוכח פ׳ הקדיל (זבחים ל׳ ב׳) : **ואינה** מעילה מדי מעילה • בבסר קדשי קדשים פיסה דהא הכן פ״ל דמעילה (דף ב׳) אינו פ״ל אלא פיסה לה פעמים דמעילה (פיגול) (מעילה) בבסר קדשים קלים דק״ל דאין מעילה בבסר קדשים קלים אבל זריקה מביאה לידי מעילה ואפי׳ זריקה (לפיגול) [פיגול] לא סייחי לידי מעילה : ו) ואינה מביאה לידי מעילה בבסר קדשי קדשים דקדשי קדשים אינה בדי מעילה מפקדשי קדשים כלי עד שיה זריקה דמקבא לה מדי מעילה ואין זריקה דאינה לא חשיבה לעבר הרחיל לאקבלתי בפיגול (לחבריא) [לחבריא] הבשר (לידי) [מדי] מעילה דאמרי׳ בפ״ק דמעילה כלל אמר ר׳ יהושע בן׳ : ז) ולא איתחבר פ״ל דבריא מעילה איתחבר דהה הדה [לרמה] דבי הכא דאין זריקה פיגול לא מביא לידי מעילה בקדשי (קדשים) [קלים] ולא מביאה מדי מעילה בקדשי ח״נ לא מקדשי לחם בהא מילתא איתחבר דסיק התם (נזיר) [נזיר] דמעילה ליה בדי לחם מדמא קדש : ח) לחדיר הבשר באכילה דאי זריק לדי לאכל פשיטא ליה דאין. הבשר מחבר באכילה דראמרינן לעיל דאכל לחם ואכל הבשרים אבל בי זריק דאין אכל מדי לאכל מדי לאכל בשלמי לשמן דאכל בי זריק דאין נדרה הבאים בלא לחם : ט) הדרי פסח אחר הדמה הבי בר׳ הדרי הדרה׳ פי׳ דרשתה לשמה הדרה מלשמה לשמה בשנדרים הלחם או שאנר הדמקבא בשתיה דרשתה זריקה אבל הלחם אבל הבשרים אבל הלחם בין שתיה לזריקה פסולה דרשתה דאל״ם שאם הדרה בלא לחם בשרה דראשכון נבי בשר עצרת לקמן שאתון בין לשני זמנן בין לאחר זמנן שכשרים בלא לחם הא׳ם שאתון לשמן אבל הלחם בין שתיה לזריקה פסולה דרשתה דאל״ם דקרינן לעיל לאחר זריקה דדיבריה איסורים לחלק נבוה יש מעילה באיסורין : יא) דלא פריא לחי : יב) בבר • תנוף נבי ותומאת תנוף לא שייכא בדי דלא בבשר וזריקה : יג) בפיגול בי בשר : יד) זריקה שלא לשמה : טו) דאא דאתמבריא שלא לשמה שרי : טז) דמן בי הכא דבבשים : יז) לחמרא בגון פיגול אמר׳ הלחם בגוף דאמרן בגוף אמר׳ בזריקה שאינה כשירה כל כך בגון יוצא אבל לקולא : יח) קלים הלחם : יט) דמי אבל הכא מדי הוא ר׳ ובזריקה פסול אי דיק הוצאת פסול הוא : כ) לחם בבשרים : כא) לסברך : כראליל אליבא דשמן : כב) הא אמר : כג) ביה : בחלב מקדשי ה׳ דבתרך ובזריקה : כד) בתעיה ומסיק לדי זריקה פיגול מדריאה מעילה הכאן אי אינה שיטה אליבא דשמן קא בעי רב יוחנן בבשר עצרת שנתחבר בפ״ק : כה) לחלמים כשאר יומת הוצאת דשמל לשמן הבשר שלא לשמו : כו) לחלמים : כז) לא נראה לשמו : הא״ר בגמ׳ מדרה פסח אחר הוצאה נראה לשמו בהוצאה : כח) דבר : הטמאי דבי איתנהו אבראי לשתי הלחם פליגי דחיתנא שיהא כי בעא דבר אמר׳ אבל אשיטרין לא הוצאה : כט) רב גידל הא״ר דלמסקנא כלתר מתרצי לא הוצאה ר׳ נמנן : (ל) בדבריהם • כלומר לא אשכון דאיתחבר ולאלמרי מרבא קאמר לה : לא) דלעיל דף (פ״ו) [פ״ו] ע״א ברש״ל [ויעין לעיל ד״ה חדי הדרה] : לב) [אמר׳ דשמה לא : לג) הבנין • פי׳ ולחבי לא אמר׳ שיעיף כל שנים בפני עצמן עם הבבשים משום דשמא לא זו דיא הבדתה דל״ל הוצאה לא בפני עצמה אלמנות מן הבבשים בגבון שהי חלות עם שני הבבשים כאותה לחבי בני בכל הלח הוצאה ב׳ עשרים דאיתנו כל חלה עם שנים הבדתה׳ א אחד ז אחד הבדתה שלשה עשרים אף שכבר הוצאה עם כל אחד (לפי׳) [כדי] שלא הוצאה מכל הן הוצאות ערב ר״ה :

דתנן לאמורי קדשים קליס כ׳ • פיסה דלא מייתי ריסא דתנן בסר קדשי קדשים שיצא זריקה דמיס רבי אליעזר אומר וכו׳ : **פיגול** • מפרש התם סברלתא בסר כך הרלתא פסול ומה הרלתא בסר מד שיקרבו כל מחיריו וכו׳ ומפא הגיסר לפרוטרים מחיין עליהם מקום מומאה שאינו מסורת השים ניסר לא ומיסר ליף מיטל ממנה : **קבעה** לחם בפיגול • כי בסר אלמא כגופיה חכא דמי הכא נמי כיון דחכא ניסר בזריקה שלא לשמה נמנן לחם נמי כיון דכגופיה חכא דמי לא דלמא לחומרא אמרינן לקולא לא אמרינן : **ובהדר** מייליגא פליגי • אלחם קלי אכל לאחוריהן (לפי׳) כי לא הדר מייליגא פליגי וקן מוכח פ׳ הקדיל (זבחים ל׳ ב׳) : **ואינה** מעילה מדי מעילה • בבסר קדשי קדשים פיסה דהא הכן פ״ל דמעילה (דף ב׳) אינו פ״ל אלא פיסה לה פעמים דמעילה (פיגול) (מעילה) בבסר קדשים קלים דק״ל דאין מעילה בבסר קדשים קלים אבל זריקה מביאה לידי מעילה ואפי׳ זריקה (לפיגול) [פיגול] לא סייחי לידי מעילה : ו) ואינה מביאה לידי מעילה בבסר קדשי קדשים דקדשי קדשים אינה בדי מעילה מפקדשי קדשים כלי עד שיה זריקה דמקבא לה מדי מעילה ואין זריקה דאינה לא חשיבה לעבר הרחיל לאקבלתי בפיגול (לחבריא) [לחבריא] הבשר (לידי) [מדי] מעילה דאמרי׳ בפ״ק דמעילה כלל אמר ר׳ יהושע בן׳ : ז) ולא איתחבר פ״ל דבריא מעילה איתחבר דהה הדה [לרמה] דבי הכא דאין זריקה פיגול לא מביא לידי מעילה בקדשי (קדשים) [קלים] ולא מביאה מדי מעילה בקדשי ח״נ לא מקדשי לחם בהא מילתא איתחבר דסיק התם (נזיר) [נזיר] דמעילה ליה בדי לחם מדמא קדש : ח) לחדיר הבשר באכילה דאי זריק לדי לאכל פשיטא ליה דאין. הבשר מחבר באכילה דראמרינן לעיל דאכל לחם ואכל הבשרים אבל בי זריק דאין אכל מדי לאכל בשלמי לשמן דאכל בי זריק דאין נדרה הבאים בלא לחם : ט) הדרי פסח אחר הוצאה הבי בר׳ הדרי הדרה׳ פי׳ דרשתה לשמה הדרה מלשמה לשמה בשנדרים הלחם או שאנר הדמקבא בשתיה דרשתה זריקה אבל הלחם אבל הבשרים אבל הלחם בין שתיה לזריקה פסולה דרשתה דאל״ם שאם הדרה בלא לחם בשרה דראשכון נבי בשר עצרת לקמן שאתון בין לשני זמנן בין לאחר זמנן שכשרים בלא לחם הא׳ם שאתון לשמן אבל הלחם בין שתיה לזריקה פסולה דרשתה דאל״ם דקרינן לעיל לאחר זריקה דדיבריה איסורים לחלק נבוה יש מעילה באיסורין : יא) דלא פריא לחי : יב) בבר • תנוף נבי ותומאת תנוף לא שייכא בדי דלא בבשר וזריקה : יג) בפיגול בי בשר : יד) זריקה שלא לשמה : טו) דאא דאתמבריא שלא לשמה שרי : טז) דמן בי הכא דבבשים : יז) לחמרא בגון פיגול אמר׳ הלחם בגוף דאמרן בגוף אמר׳ בזריקה שאינה כשירה כל כך בגון יוצא אבל לקולא : יח) קלים הלחם : יט) דמי אבל הכא מדי הוא ר׳ וזריקה פסול הוא : כ) לחם בבשרים : כא) לסברך : כראליל אליבא דשמן : כב) הא אמר : כג) ביה : בחלב מקדשי ה׳ דבתרך ובזריקה : כד) בתעיה ומסיק לדי זריקה פיגול מדריאה מעילה הכאן אי אינה שיטה אליבא דשמן קא בעי רב יוחנן בבשר עצרת שנתחבר בפ״ק : כה) לחלמים כשאר יומת הוצאת דשמל לשמן הבשר שלא לשמו : כו) לחלמים : כז) לא נראה לשמו : הא״ר בגמ׳ מדרה פסח אחר הוצאה נראה לשמו בהוצאה : כח) דבר : הטמאי דבי איתנהו אבראי לשתי הלחם פליגי דחיתנא שיהא כי בעא דבר אמר׳ אבל אשיטרין לא הוצאה : כט) רב גידל הא״ר דלמסקנא כלתר מתרצי לא הוצאה ר׳ נמנן : (ל) בדבריהם • כלומר לא אשכון דאיתחבר ולאלמרי מרבא קאמר לה : לא) דלעיל דף (פ״ו) [פ״ו] ע״א ברש״ל [ויעין לעיל ד״ה חדי הדרה] : לב) [אמר׳ דשמה לא : לג) הבנין • פי׳ ולחבי לא אמר׳ שיעיף כל שנים בפני עצמן עם הבבשים משום דשמא לא זו דיא הבדתה דל״ל הוצאה לא בפני עצמה אלמנות מן הבבשים בגבון שהי חלות עם שני הבבשים כאותה לחבי בני בכל הלח הוצאה ב׳ עשרים דאיתנו כל חלה עם שנים הבדתה׳ א אחד ז אחד הבדתה שלשה עשרים אף שכבר הוצאה עם כל אחד (לפי׳) [כדי] שלא הוצאה מכל הן הוצאות ערב ר״ה :

**